

- визначення процентної політики;
- рефінансування банків;
- регламентування кореспондентських відносин банків;
- управління золотовалютними резервами, включаючи валютні інтервенції;
- операції з цінними паперами на відкритому ринку;
- регулювання імпорту та експорту капіталу [2].

У межах реалізації функції банківського регулювання і нагляду Національний банк України забезпечує комплексний захист інтересів вкладників і кредиторів банків від неефективного управління їх коштами. Головною ж метою банківського регулювання і нагляду є безпека та фінансова стабільність банківської системи [4, с. 68].

Отже, організація державного регулювання банківської діяльності є важливим завданням контролюючого органу від ефективності діяльності якого залежить забезпечення стабільності грошового господарства, банківської системи та економіки країни загалом. Саме тому Національним банком України ведеться постійна робота стосовно удосконалення вітчизняної системи банківського регулювання з метою підвищення її ефективності.

Список використаних джерел:

1. Вовчак О. Д. Банківський нагляд : Навчальний посібник. 2-ге вид. / О.Д. Вовчак, О.І. Скаско, А.М. Стасів. – Львів: Новий світ – 2007. – 472с.
2. Закон України “Про банки і банківську діяльність” від 07.12.2000 р. №2121-111 // Доступно з: <http://www.zakon.nau.ua>.
3. Закон України “Про Національний банк України” від 20.05.1999 р. №679-XIV // Доступно з: <http://www.zakon.nau.ua>.
4. Реверчук С. К. Фінансова стабільність банків в Україні: організаційно-управлінські аспекти : монографія / С. К. Реверчук; А. В. Фалюта. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2011. – 208 с.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Мірошниченко Дар'я Анатоліївна

студентка ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»

Страховання – не лише перспективний, а й дуже складний вид діяльності. В умовах обмеженості джерел фінансових ресурсів страхові компанії варто розглядати у якості потужних інвесторів розвитку економіки, адже страховий ринок може сприяти формуванню додаткових

джерел фінансування. З огляду на доволі ризиковане функціонування будь – якого підприємства і не менш ризиковане проживання кожної людини існує нагальна потреба попереджувати й відшкодовувати збитки, що їх завдають ризиковані обставини. Без цього неможливо забезпечувати безперервність процесу виробництва матеріальних благ, підтримувати належний рівень життя людей.

Проблеми розвитку страхування розглядали такі вчені як: Л.М. Гутко, В.Д. Базилевич, М.В. Мних, О.М. Кисильова, В.В. Корнеєв, М.І.Савлук, Дж.Кілбі, Дж.Мішель, Д.Хемптон, В.М.Фурман та ін.

Негативно на розвиток фінансових ринків вплинула економічна криза. На стан страхового ринку позначилися такі фактори:

- падіння попиту на послуги страхових компаній з боку населення, що обумовлено погіршенням фінансового стану;
- низький рівень капіталізації страхових компаній;
- нерозвиненість багатьох видів обов'язкового страхування;
- страхове шахрайство;
- нерозвинена система страхових посередників.

Проте його подальший розвиток стримується низкою проблем, що потребують негайного розв'язання.

Актуальною проблемою страхового ринку є відсутність довіри населення й господарських суб'єктів до страхових компаній. Невпевненість громадян у майбутньому призводить до того, що люди не мають можливості довгострокового планування життя, та не сприяє страхуванню від ризиків.

На сьогоднішній день основними проблемами страхового ринку є такі:

- відсутність цілеспрямованої державної політики у сфері страхування;
- недостатній рівень кадрового забезпечення;
- низький рівень страхової культури населення;
- значна інформаційна закритість діяльності страхових компаній;
- недосконалі фінансова звітність і методи обробки даних;
- невідповідність вітчизняного страхового законодавства вимогам міжнародного законодавства;
- низький рівень капіталізації страховиків, який не дає змоги забезпечити відповідальність за великі страхові ризики, а це призводить до перестраховання їх частини за кордоном та до необґрунтованого витоку грошових коштів з України;
- розбалансування страхового ринку (надходження платежів зі страхування життя є мізерними, у майновому страхуванні домінує страхування фінансових ризиків тощо);

- нерозвиненість довгострокового страхування життя, недержавного пенсійного забезпечення;
- недостатнє регулювання страхового посередництва;
- недостатній розвиток інституту актуаріїв.

Страховий ринок України має великий потенціал розвитку. Усунення негативних чинників забезпечить стабільний розвиток національної економіки, сприятиме інтеграції України до регіональних та світових страхових ринків.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про страхування» від 07.03.1996 №85/96 – ВР [Електронний ресурс] // Офіційний сайт ВР України. – Режим доступу: www.rada.gov.ua
2. Кисельова, О. М. Фактори, які впливають на розвиток страхового ринку України [Текст] / О.М. Кисельова // Формування ринкових відносин в Україні. - 2007. - №2. – С. 76-80.
3. Страхування: Підручник / Керівник авт. колективу і наук. ред. С. С. Осадець. – Вид. 2-ге, перероб. і допов. – К.: КНЕУ, 2002. - 599 с.

Мірошніченко, Д. А. Проблеми розвитку страхового ринку України [Текст] / Д. А. Мірошніченко // Тенденції забезпечення сталого розвитку економічної системи України : збірник тез економічної наукової інтернет-конференції (17 квітня 2012 р.) – Тернопіль, 2012. - С. 136 – 138.